

EN ANSVARSFULL FÖRSVARSPOLITIK

Försämrat omvärldsläge

Säkerhetsläget i världen och Europa har under de senaste åren försämrats. Denna olyckliga utveckling sker i en allt snabbare takt. Ett revanschistiskt Ryssland fortsätter sina provokationer mot andra länder och utför ambitiösa påverkansoperationer mot såväl Europa som USA. Med operationerna eftersträvar den ryska statsledningen att så split och undergräva människors tillit till myndigheter och samhällsstrukturer i västvärldens demokratier. Den utesluter inte heller användning av militärt våld för att uppnå sina mål. Om detta påminner oss de skrämmande exemplen Ukraina och Georgien. I Östersjöregionen sker nu såväl tillförsel som utveckling av kvalificerade ryska förband. Några av dem kan utöva omedelbar påverkan på Sverige. Inte minst gäller detta de i Kaliningrad grupperade kortdistansrobotarna, inom vars räckvidd Gotland och de södra samt sydöstra delarna av vårt land befinner sig.

Försvagade säkerhetsstrukturer

Samtidigt har de säkerhetsfrämjande strukturerna skakat betänkligt under det senaste året. EU:s framtid ter sig i och med Brexit, samt de befarade politiska framgångarna för separatistiska och nationalistiska krafter i andra länder, mindre förutsägbara och mer instabila än någonsin. I USA installeras i januari en president, vilken i valrörelsen tydligt distanserat sig från den för vår säkerhet så betydande transatlantiska länken. Sammanfattningsvis har Sveriges säkerhetsläge under flera år försämrats. Under det senaste året har försämringen varit dramatisk. Det faktum att Sverige står utanför Nato och därmed saknar garantier om militärt stöd och samarbete från andra länder blir allt mer besvärande och allvarligt. Ett svenskt medlemskap i Nato är den enskilt viktigaste och mest angelägna åtgärden för att öka Sveriges säkerhet.

Försvarspolitiken ökar riskerna

Vårt land var med sitt totalförsvaret under det kalla kriget väl förberett för att utstå ett angrepp. Under 2000-talet har det svenska försvaret istället, utifrån den felaktiga tesen att krigens och konflikternas tid var förbi, utvecklats till att bli extremt fredsanpassat. Således är det militära försvaret nu främst designat, sammansatt och utrustat för deltagande i fredsbevarande- eller framtvingande operationer utomlands. Inte för att effektivt försvara landet. Det civila försvaret är dessutom i allt väsentligt avvecklat. Den svenska försvarspolitiken stödjer inte längre säkerhetspolitiken. Sveriges svaga försvarskapacitet bidrar istället till att risken för konflikter i Östersjöregionen ökar. Detta är mycket allvarligt.

Sverige måste nu ta ett större ansvar för stabiliteten och säkerheten i sitt närområde genom bidra till att bygga upp en krigsavhållande tröskelförmåga. Med det menas att försvarsförmågan måste vara sådan att en potentiell angripare sammantaget bedömer det som allt för riskfyllt och kostsamt att våga angrepp. Men istället fortgår nedmonteringen av den svenska försvarsförmågan, låt vara i en något sänkt hastighet i och med den blygsamma uppräknings av försvarsanslaget som blev resultatet av 2015 års försvarsöverenskommelse. De motsvarar inte kostnadsutvecklingen. Det saknas pengar.

Bristfälliga förband

De politiska tillkortakommandena märks i förbandens personalrullor. Försvarsmakten har efter att värnplikten lades vilande, haft svårt att rekrytera och behålla personal i erforderlig mängd. Därmed har organisationen brister inom de olika personalkategorierna. Vakanserna på sjömans- och soldatbefattningar fylls med tidigare grundutbildade värnpliktiga. Förhoppningsvis kan dock ett nytt och mer realistiskt utformat personalförsörjningssystem snart aktiveras, där plikten ånyo blir ett redskap för att bemanna förbanden.

Bristerna märks även på materielsidan. Av iver att spara pengar har såväl nyanskaffning som uppgradering av befintlig materiel i flera fall skjutits på framtiden. Annan utrustning har helt fått stryka på foten då den inte ansetts fylla någon funktion i de huvudsakligen för utlandstjänst utformade insatsförbanden. Så lider nu Sverige skriande brist på luftvärnssystem med lång räckvidd. Antalet artilleripjäser är alldeles för få.

Manöverbataljonernas granatkastare är oskyddade och kan inte hålla jämn takt med de enheter som de ska understödja. Antalet stridflygplan riskerar att halveras, om uppgraderingen av JAS-systemet ska genomföras – så som det hittills planerats för - genom att befintliga flygplan monteras ned och används som delar i de nya. Samma flygplan opererar dessutom från ett för litet antal baser med för få piloter, vilket gör att systemet är mycket utsatt och känsligt. Modern ammunition med hög verkansgrad behöver tillföras flera system i försvaret. Logistiken behöver utvecklas avsevärt för att det begränsade försvaret ska kunna upprätthålla en rimlig uthållighet. Detta för att nämna några graverande exempel.

Den som vill fred ska rusta för krig

Den som vill fred ska rusta för krig (*Vegetius*). En ansvarsfull försvarspolitik innebär att staten löpande avsätter medel för att dess försvarsmakt ska kunna upprätthålla en rimlig volym, ha tillgång till modern och ändamålsenlig materiel samt regelbundet genomföra övningar för att upprätthålla kompetens och färdighet. När omvärldsläget ter sig dystert och hotfullt ska man kunna känna grundläggande tillit till den egna försvarsförmågan och de utförda försvarsförberedelserna. Detta ger en regering trovärdighet i säkerhetspolitiken och manöverutrymme i relationerna med främmande makt. Tyvärr är vår verklighet nu den raka motsatsen. På grund av svensk politikens uraktlåtenhet att handla, har behovet av återtagande och tillväxt av försvarsförmågan istället vuxit sig stort och utvecklats till att bli ett akut problem. Det krävs nu omedelbara och kraftfulla åtgärder för att snabbt öka försvarets operativa förmåga, liksom att medvetet inleda styrketillväxt. Särskilt angeläget är det på kort sikt att anskaffa den krigsmateriel, som har fått stryka på foten eller har skjutits på framtiden under de senare årens ivriga besparingar på försvarsområdet.

Ta sikte på tvåprocentsmålet

För att detta ska vara möjligt måste försvarsanslagen skyndsamt höjas. Sverige måste utveckla en ny, realistisk och långsiktigt hållbar försvarspolitik. Över tid måste vårt land, helst i samverkan med andra nationer, upprätthålla en betryggande försvarsförmåga som verkar tydligt krigsavhållande.

En utgångspunkt måste vara att Sverige tar sikte på att uppnå 2 procent av BNP som mål för sina försvarsutgifter. Denna kostnadsnivå är det mål som Nato har satt upp för sina medlemsländer. Nyligen antog Tyskland, med det försämrade säkerhetsläget som motiv, detta mål som sitt. För svenskt vidkommande innebär detta en fördubbling jämfört med de nuvarande kostnaderna. Ökningen måste inledas snarast och, för att ge avsedd effekt, ske

stegvis. Den är nödvändig för att vi ska kunna utveckla och upprätthålla långsiktiga, robusta och tillförlitliga försvarsåtgärder, som bidrar till att höja tröskeln och därmed säkerheten för vårt folk, vår nation och vår region.

Låna för skyndsam materielförnyelse

Det är på kort sikt mycket angeläget att tillgodose de militära förbandens behov av vapen, materiel och anläggningar. Förutsättningarna för Försvarsmakten och stödjande myndigheter måste därför göras klara och tydliga. Det materiella återtagandet måste inledas omgående och det ska inte konkurrera med anslagen för förbandsverksamhet, dvs övning, skjutning, körmil och flygtimmar. För att möjliggöra detta bör staten skyndsamt låna upp pengar i omfattningen 35 miljarder kr. Med en sådan medveten engångssatsning kan vi snabbt öka vår förmåga och vinna vi tid för fortsatt styrketillväxt och anpassning till omvärldens krav.

Moderaterna

Moderaterna ska vara det parti som bäst förstår sam- och framtidens problem och utmaningar. Det gäller inte minst på det försvars- och säkerhetspolitiska området. Moderaterna har sedan valförlusten 2014 gjort välkomna förändringar i försvarspolitiken. Det tydliga ställningstagandet för ett svenskt Nato-medlemskap är både nödvändigt och viktigt. Men Moderaterna måste förmå sig att göra mer för att skyndsamt stärka den svenska, nationella försvarsförmågan. Det är uppenbart att det nu behövs en seriös och ambitiös uppräknning av försvarsanslagen. Därför måste partiet verka för att den nuvarande försvarsöverenskommelsen revideras, så att försvaret omgående ges ökade resurser. Därför ska Moderaterna ha utgångspunkten att en ny, långsiktig försvarsöverenskommelse ska sträva mot avsevärt högre anslag än idag.

Jag föreslår årsmötet/förbundsstämman besluta

att Moderaterna ska verka för att Sveriges försvarsutgifter ska uppnå en nivå motsvarande 2 % av BNP,

att Moderaterna ska verka för att lånefinansiera en skyndsam materiell upprustning av det svenska försvaret motsvarande ca 35 miljarder kronor, samt

att motionen ska sändas till Moderaternas i Västra Götalands förbundsstämma,

att motionen ska sändas till partiets arbetsstämma 2017, under förutsättning att motionsrätt medges, samt

att motionen för kännedom ska sändas till Moderaternas försvarskommitté.

Skövde 09 januari 2017

Anders G Johansson